

Pastorii ca păstori ai oilor

Charles Leiter

illbehonest.com/romana

Să deschidem Bibliile la 1 Petru 5. Tim a citit o parte din text. . “Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi” - aici avem un îndemn pentru bătrânii adunării. “Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei care va fi descoperită: păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțire, ci făcându-vă pilde turmei.”

Și această frază - “supraveghind turma aceasta”, care este inclusă în versiunea King James și cred că, mai recent și în versiunea New American Standard. Deci aici sunt incluse toate - păstoria turmei lui Dumnezeu și bătrânii care supraveghează. Iar în Fapte, capitolul 20, dar păstrați un semn și la 1 Petru, Fapte, capitolul 20. Învățăm câte ceva aici, din exemplul lui Pavel și din cuvintele lui către prezbiteri, în Fapte 20:17: “Însă din Milet, Pavel a trimis la Efes și a chemat pe prezbiterii bisericii.” Acum, noi vorbim despre epistolele pastorale, cum ar fi Timotei, de exemplu. Dar, de fapt, Timotei nu era un prezbiter tipic al unei biserici locale. Acești oameni din Fapte sunt prezbiteri tipici ai unor biserici locale. Și Pavel îi chemase, îi chemase la el pe acești prezbiteri. “Iar când ei au venit la el, le-a spus: “Știți cum m-am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi în care am pus piciorul pe pământul Asiei. Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi și în mijlocul încercărilor pe care mi le ridicau uneltirile iudeilor. Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case și să vestesc iudeilor și grecilor pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos. Și acum, iată că, împins de Duhul, mă duc la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo. Numai Duhul Sfânt mă înștiințează din cetate în cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri. Dar eu nu țin numaidecât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu. Și acum, știu că nu-mi veți mai vedea fața, toți aceia în mijlocul cărora am propovăduit Împărăția lui Dumnezeu. De aceea vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor. Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.”

Acum, avem atâtea de discutat în legătură cu ce am citit. Pavel începe să sfătuiască în mod direct: pe prezbiteri. El spune în versetul 28: “Luați seama la voi înșivă.” Mai întâi, slujitorul să vegheze asupra sa. Apoi, “luați seama la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său. Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma; și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor. De aceea vegheați.”

Un alt sfat: “vegheați și aduceți-vă aminte...” Trebuie să ne amintim aceste lucruri. “aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi. Și acum vă încredințez lui Dumnezeu...” De multe ori ne-am rugat așa pentru oameni care pleacă în misiune, ca atunci când fratele John Dees a plecat în India, apoi în Bangladesh; ne-am rugat astfel. “Vă încredințez lui Dumnezeu și Cuvântului harului

Său, care vă poate zidi sufletește...” și așa mai departe. Dar acel text este specific pentru contextul prezbiterilor. Vă încredințăm lui Dumnezeu. Dan și Mark, vă încredințăm lui Dumnezeu și Cuvântului harului Său, care vă poate zidi sufletește și vă poate da moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.

Pavel spune: “N-am râvnit la argintul, aurul sau la hainele cuiva. Singuri știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine. În toate privințele v-am dat o pildă și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi” - acum dă un exemplu prezbiterilor - “lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care însuși a zis ‘Este mai fericit să dai decât să primești.’ După ce a vorbit astfel, a îngenunchat și s-a rugat împreună cu ei toți. Și au izbucnit cu toții în lacrimi, au căzut pe grumazul lui Pavel și l-au sărutat. Căci erau întristați mai ales de vorba pe care le-o spusese el, că nu-i vor mai vedea fața. Și l-au petrecut până la corabie.” Acum, gândiți-vă la următoarele: pe cel care tocmai pleca, fiind urmărit de amenințări și moarte, ei l-au sărutat, plângând și îmbrățișându-l. Gândiți-vă, ce lucru frumos!

Ei bine, ne-am adunat în această după-amiază să recunoaștem oficial și să-i punem deoparte pe acești doi bărbați pentru lucrarea la care i-a chemat Dumnezeu. Aseară ne-am gândit puțin la responsabilitatea oilor față de păstori, față de cei pe care Dumnezeu i-a pus peste ele. Și am văzut că responsabilitatea de bază a oii este să îi cinstească pe prezbiteri, foarte mult, cu dragoste, de dragul muncii lor. Azi aș vrea să dau o sarcină lui Dan și lui Mark în legătură cu responsabilitatea lor față de oi. Și, de fapt, când începi să privești aceste lucruri, nu cred că este cineva - spun asta ca unul care am fost pastor câțiva ani buni - nu cred că e cineva care să nu simtă că a eșuat foarte mult în îndeplinirea a tot ce este scris în Biblie în legătură cu păstoria. Dar aș vrea să privim câteva dintre aceste lucruri. Aceia din voi care ați auzit - știu că Tim și ceilalți au vorbit despre această lucrare în care s-au implicat Mark și Dan, deci știu că vă sunt familiare diferitele nume ale acestei lucrări.

Care sunt acele nume? Unul despre care am discutat este ‘păstor’ sau ‘pastor’. Și altele? ‘Prezbiter’. Și altul? ‘Episcop’. Și am citit acele texte înainte. 1 Petru conține toate cele 3 nume. Petru le spune prezbiterilor să păstorească Biserica lui Dumnezeu. Și chiar aici e scris: “supraveghind turma aceasta”. Apoi în Fapte 20, Pavel cheamă prezbiterii și le spune, îi îndeamnă să păstorească Biserica, pe care El a răscumpărat-o cu sângele Său, peste care Duhul Sfânt i-a pus episcopi. Deci ei păstoresc, priveghează și sunt prezbiteri - toate cele 3 descrieri ale aceleiași lucrări.

Ceea ce vreau să fac astăzi este doar să vorbesc un pic mai mult despre păstorie. Fratele Tim a menționat acest aspect și Biblia are multe de spus despre păstorie, dar vreau să vorbesc puțin și despre prezbiteri, despre termenul prezbiter și despre termenul episcop. Vreau să vă întreb: ce vă vine în minte, care ar trebui să fie, care este responsabilitatea unui prezbiter? Ca terminologie, termenul prezbiter, care vine din greacă, înseamnă un om mai în vârstă. Ce credeți? Ce ar trebui să prezinte viețile lor dacă sunt mai în vârstă? Maturitate. A menționat cineva și altceva? Nu aud prea bine aici în față. Smerenie, așa este. Să fie abordabil, da. Omul mai în vârstă prezintă - am încercat să mă gândesc bine ce înseamnă aceasta - maturitate, înțelepciune, experiență. Aceasta nu înseamnă neapărat vârstnic ca ani, dar înseamnă că a avut mai mult timp de umblare cu Domnul, nu e începător. Nu cineva care nu a avut nicio încercare.

Astfel, sarcina, în ceea ce privește un prezbiter, este un domeniu în care trebuie să fii un om matur și să fii un exemplu. Și nu-i așa, preaiubiților, că problemele pe care le avem cu păcatele, le avem datorită purtării copilărești și datorită comportamentului imatur? Așa că, maturizează-te! Prezbiterul trebuie să fie un exemplu a ceea ce înseamnă să fii matur. Și aceasta este foarte important - a fi un exemplu: a fi înțelept, responsabil, serios,

matur, experimentat. Și avem aceste îndemnuri în 1 Timotei 4: “Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.” Și în Tit 2:7-8: “dă-te pe tine însuși pildă de fapte bune, în toate privințele. Iar în învățătură, dă dovadă de curăție,” și așa mai departe. Seriozitate, maturitate, smerenie, nu dominarea oilor, ci stabilirea unui exemplu pentru oi.

Prezbiterii sunt chemați să dea sfaturi înțelepte. Asta înseamnă că atunci când îți vei deschide gura oamenilor vor asculta ceea ce vei spune, cu o atenție aproape înspăimântătoare. Au venit oameni la mine care mi-au spus: “Îmi amintesc când ai spus cutare și cutare lucru.” Iar eu am zis: “Am spus asta? Când am spus eu asta?” “Ei bine, acum vreo 8 ani.” Deci, fraților, să vă încredințați Domnului și să cereți înțelepciune în vorbire ca să știți ce să spuneți și ce să nu spuneți. Astfel, Iacov ne spune: “Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu.” Vei avea nevoie să ceri înțelepciune. Și sunt așa multe cazuri care par a avea, la suprafață, un răspuns evident. Știți cazul Gabaoniților când Iosua a acționat în conformitate cu aparențele exterioare fără să ceară sfatul Domnului. Trebuie să realizăm câtă nevoie avem de înțelepciunea lui Dumnezeu pentru această slujbă. Acestea sunt incluse în termenul prezbiter.

Ești fratele mai în vârstă. Fratele mai în vârstă trebuie să fie capabil să arate fratelui mai tânăr unele lucruri pe care trebuie să le evite. De multe ori însă, fratele mai tânăr nu ascultă, dar măcar i s-a spus ce are de făcut ca să-l ajute să nu ia o decizie greșită. Sunt sigur că mai sunt multe de spus, dar ne vom limita la atât.

Cum rămâne cu a fi ‘episcop’? Ce vă vine în minte în legătură cu ‘episcop’? E un termen pe care Dumnezeu ni l-a dat să descriem această lucrare. Care? Veghere, da. Și din punct de vedere etimologic, probabil ați învățat aceasta, cuvântul provine din greacă: ‘Epi’ și cuvântul ‘scope’, care înseamnă a supraveghea. Literal, înseamnă a veghea asupra. Și din punct de vedere profesional ce face un supraveghetor? Are niște planuri și coordonează, direcționează oamenii. Are câteva idei despre direcția și despre scopul lucrurilor. Deci trebuie să ai o idee despre scopul a ceea ce faci și despre modul în care lucrurile merg împreună, nu să îți fie greu să înțelegi, să fii în ceață. A proteja, a veghea asupra cuiva, a purta de grijă, a direcționa, toate sunt cuprinse în acest cuvânt: a supraveghea, a fi episcop.

Dar oricum, ‘păstor’ e cuvântul la care vom medita pentru că apar atât de multe lucruri în Scriptură despre acesta și este în inima lui Dumnezeu. La ce vă gândiți în legătură cu a păstori? A păstori. A purta de grijă. Ce altceva? A proteja. A purta de grijă, a proteja. A conduce. A spus cineva a conduce? Deci călăuzire. Ce am spus până acum? A conduce, a purta de grijă, a proteja. Dar oile acelea vor suferi de foame în desfășurarea acestor activități. Și cuvântul ‘pășune’, care are legătură directă cu cuvântul ‘pastor’, are legătură cu păstorirea. Deci hrănire. Toate acestea sunt legate într-un mănunchi: a purta grijă de cei răniți și bolnavi, a veghea și a proteja. Sunt multe spuse în Biblie despre acestea. De-a lungul Vechiului Testament, dacă ne vom uita doar la Vechiul Testament, Dumnezeu se prezintă ca Păstor al poporului Său și având grijă de mielușei Săi. Și acestea doar în Vechiul Testament. În Noul Testament Îl avem pe Domnul Isus, Marele Păstor al oilor și multe alte exemple.

Deci Dumnezeu Însuși este Păstor, și are, cum spune Petru, mai mulți păstori în subordine. Deci suntem implicați și noi. Cei ce sunt păstori se implică în chiar lucrarea pe care Dumnezeu o face. Și aceasta este pe inima lui Dumnezeu. Să vă dau un exemplu. Să deschidem la cartea lui Ioan. Ioan capitolul 21, versetul 15. “După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște mielușei Mei.” I-a zis a doua oară: „Simone, fiul lui Iona,

Mă iubești?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele.” A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” și I-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi; știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!”” Nu e uimitor? Adică, Petru era apostol și se pune în discuție problema dragostei, acea relație de dragoste între el și Domnul Său și totul se rezumă la “Paște mielușei Mei. Paște oițele Mele. Paște oile Mele.” Deci e un lucru care e pe inima Domnului. Și pentru cei care sunt chemați la această lucrare, aceasta e calea pe care dragostea noastră față de Domnul este exprimată, dovedită și testată: dacă vom păstori sau nu mielușei, oițele și oile Domnului.

Voi citi un pasaj din Vechiul Testament și apoi aș vrea să ne gândim pe scurt la câteva lucruri. Ezechiel 34, să deschidem acolo. Sunt spuse multe despre păstorire. Am putea discuta așa multe din acest text, dar doresc să evidențiez doar câteva aspecte. Dacă vreți să învățați despre păstorire, citiți Ezechiel 34, se spun multe aici. “Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ‘Fiul omului, proroceste împotriva păstorilor sufletești ai lui Israel! Proroceste și spune-le lor, păstorilor: “Așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Vai de păstoriile lui Israel, care se pasc pe ei înșiși! Nu trebuie păstoriile să pască turma? Voi mâncați grăsimea, vă îmbrăcați cu lână, tăiați ce e gras, dar nu pășteți oile.”” Acum, am putea petrece ore întregi discutând despre asta.

“Nu întăriți pe cele slabe.” Asta ar trebui să facă păstoriile. “nu vindecați pe cea bolnavă.” Asta se presupune că ar trebui să facă păstoriile. “nu legați pe cea rănită.” Asta ar fi trebuit să fie făcut ei. “...n-aduceți înapoi pe cea rătăcită.” Aceasta este o temă frecventă: oaia rătăcită. “nu căutați pe cea pierdută, ci le stăpâniți cu asuprire și cu asprime! Astfel ele s-au risipit pentru că n-aveau păstor au ajuns prada tuturor fiarelor câmpului și s-au risipit. Turma Mea rătăcește pe toți munții și pe toate dealurile înalte; oile Mele sunt risipite pe toată fața țării și nimeni nu îngrijește de ele, nici nu le caută! De aceea, păstorilor, ascultați cuvântul Domnului! Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, pentru că oile Mele au ajuns de jaf și sunt prada tuturor fiarelor câmpului, din lipsă de păstor, pentru că păstoriile Mei n-au nicio grijă de oile Mele, ci se pășteau numai pe ei înșiși, și nu pășteau oile Mele, de aceea, păstorilor, ascultați Cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, am necaz pe păstori! Îmi voi lua înapoi oile din mâinile lor.” Domnul spune frecvent: “oile Mele...oile Mele...oile Mele”. “Îmi voi lua înapoi oile din mâinile lor, nu-i voi mai lăsa să-Mi pască oile, și nu se vor mai păște nici pe ei înșiși; căci Îmi voi izbăvi oile din gura lor, și nu le vor mai sluji ca hrană!” Și continuă cu promisiunile minunate în legătură cu Noul Legământ și ceea ce va face. Și nu voi citi în continuare, dar dacă citiți tot capitolul acesta, vedeți care este lucrarea unui păstor.

Dar la ce este chemat un păstor adevărat? Aș vrea să vă prezint 5 lucruri. În primul rând este chemat să caute. Este chemat să caute. În textul acesta se repetă verbul ‘a căuta’. Este chemat să caute oile pierdute, adică pe cei nemântuiți. Despre asta e vorba și în Luca 15. Păstorul lasă cele 99 de oi și caută oaia pierdută până ce o găsește. Este chemat să caute oaia rătăcită. În Matei 18, aceeași imagine, doar că aici se vorbește despre oameni, copilași, care aparțin Domnului. El le lasă pe cele 99 și pleacă să caute pe micuța care s-a depărtat. Dumnezeu așa face. Asta face un păstor adevărat. Și, în final, el trebuie să caute oile risipite. În capitolul 34 din Ezechiel ideea aceasta se repetă. Dacă studiezi acest text, vorbește despre oile care sunt risipite. Și lupul vine și împrăștie oile. Deci, păstorilor, căutați pe cei care sunt pierduți, care sunt rătăciți.

Deci, mai întâi căutați, apoi conduceți. Am mai vorbit despre a conduce oile. Unde le conduce păstorul? Un lucru pe care Biblia îl evidențiază: știm că le conduce la pășuni verzi. El le conduce la pășuni verzi. Dar unul dintre lucrurile pe care Dumnezeu le evidențiază este conducerea oilor la odihnă. “El mă păște în pășuni verzi și

mă duce la ape de odihnă.” Dacă privim la restul textului din capitolul 34 din Ezechiel, vedem că slujba păstorilor este să conducă oile la odihnă, nu frenetic, ci ducându-le către locul unde se pot odihni în Dumnezeu. Aici se vede productivitatea acțiunilor noastre: la locul de odihnă. Deci, să le conducem la odihnă la pășuni verzi, pentru a se hrăni. Aceasta e a treia sarcină.

Căutați, conduceți, hrăniți. Nu cunoștințe abstracte, teoretice din Biblie, ci cuvinte sănătoase, hănitore care zidesc sufletul și îl ajută în bătăliile vieții. Pavel îi spune lui Timotei: “Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale bune învățături pe care ai urmat-o până acum.” Dacă acestea sunt adevărate despre Timotei, el va hrăni oile acelea prin învățături bune.

Căutați, conduceți, hrăniți, vindecați. Aveți grijă de oi, să le vindecați, legați rănilor celor lovite. Să ne gândim din nou, ar dura ore să privim doar la versetele din Ezechiel 34, despre a lega rănilor oilor care suferă și sunt lovite și să vindecați pe cele bolnave. Isus a spus: “Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns ... să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită.” Una dintre cele mai mărețe lucrări ale păstorului este privilegiul de a îngriji oile rănite, lovite, care suferă și a le conduce la odihnă, în pășuni verzi. Acesta este un lucru mareț.

Căutați, conduceți, hrăniți, vindecați și păziți. În Fapte 20 am citit “Luați seama, dar, la voi înșivă și la toată turma, se vor vâri între voi lupi răpitori...” Deci lujba noastră este să păzim turma. Nu doar de oameni, ci și de atacuri demonice; ajutând oile să nu se teamă de nimic.

Ieremia 23:4: “Voi pune peste ele păstori care le vor paște”. Dumnezeu promitea păstori Nou Testamen-tali. El îi va ridica. Ce promisiune! Dumnezeu spune: “Voi pune peste ele păstori care le vor paște nu le va mai fi teamă, nici groază, și nu va mai lipsi niciuna din ele, zice Domnul.” Ce binecuvântare! Dumnezeu spune: “Voi ridica oameni care să îngrijească de voi și nu va trebui să vă temeți de nimic, nu vă va mai fi groază.” Este o promisiune măreață! În Ezechiel 34, nu am citit aceasta, dar în versetul 28 Dumnezeu spune: “Nu vor mai fi de jaf între neamuri, nu le vor mânca fiarele din țară, ci vor locui în liniște și nu le va mai tulbura nimeni.” Nu mai există vreun motiv pentru care o oaie să se teamă. Și o parte din lucrarea păstorului este de a le ajuta și de a le duce către locul unde nu le va fi teamă și nu se vor îngrozi.

Ei bine, cine poate face toate aceste lucruri? Nimeni. Nimeni nu poate. Știm că în toate aceste lucruri avem nevoie de ajutorul Domnului. Dar aceasta este sarcina. Căutați oile, conduceți oile, hrăniți oile, vindecați oile, păziți oile. Și câtă nevoie avem de Duhul lui Dumnezeu să ne ajute!

Voi încheia cu un verset care a însemnat mult pentru mine de-a lungul timpului. Să deschidem Bibliile la capitolul 10 din Luca. Luca 10. Este parabola despre Samariteanul cel bun, Domnul Isus vorbea despre El Însuși, asemenea Samariteanului. El e chiar Acela despre care ei spuneau: „Nu zicem noi bine că ești samaritean și că ai drac?” Și El a fost respins, batjocorit de oameni. Dar El se aseamănă cu un Samaritean, versetul 33: “Dar un samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el”, la omul acesta care era în șanț, “și, când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat...” Asta face Domnul pentru fiecare dintre cei aleși ai Lui: “S-a apropiat de i-a legat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han”, la o biserică. “...l-a dus la un han și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului și i-a zis: ‘Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui îți voi da înapoi la întoarcere.’” Acum, ce face Domnul? El vine la tine în șanț, te pune pe măgarul Său, pune pe rănilor tale untdelemn și vin și te duce într-un ‘han’, în mijlocul unui grup de credincioși,

și îi spune hangiului: “Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui îți voi da înapoi la întoarcere.” Și este un lucru bun. Câteodată este câte o persoană care necesită multe costuri. Dar să știi că Domnul l-a adus acolo ca să ai grijă de el. Este o promisiune și gândește-te la cuvintele acestea: “Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui îți voi da înapoi la întoarcere.” E bine să vă amintiți acest lucru în lucrarea voastră de păstori ai oilor.

Domnul să vă binecuvânteze! Amin.